

dubbel vier

Jaargang 12 - december 2011 - Dubbel Vier is een uitgave van de **Nederlandse Unifil Vereniging**

Regiostructuur en Nuldelijnszorg

in dit nummer :

Van de Voorzitter	3	Battlefield Tour Ypenburg	6	Oproep vrijwilligers Nuldelijnszorg	20
Onderscheidingen	4	We did Airborne	8	Kameradenhulp nodig?	20
In Memoriam Huub Appel	5	Waardering voor inzet Libanon	10	Bijeenkomst Nuldelijnshelpers	21
		Heldendaden voorbeeldig gedrag?	14	Ons ontvallen in 2011	23
		Opstarten Regiostructuur	17	Uitreiking DIG Wim de Bakker	24
		Activiteiten van de NUV 2012	19	De Dag van de Verenigde Naties	25

Nederlandse Unifil Vereniging

www.unifilvereniging.nl - info@unifilvereniging.nl

Het is ons gebleken dat er behoefte bestaat aan een vereniging uitsluitend van en voor ex-Unifillers, waar men elkaars taal spreekt en elkaar begrijpt.

Belangenbehartiging

De belangenbehartiging van Unifillers als geheel, maar ook individueel, zien wij als zeer belangrijk. In dit kader zijn onze contacten met het Ministerie van Defensie, de Libanese Ambassade, het Veteraneninstituut, het Veteranenplatform van groot belang.

Herdenkingen

Het op een juiste en waardige wijze herdenken van diegenen die niet uit Libanon zijn teruggekeerd wordt door de vereniging als een plicht gezien.

Naaste familieleden van de in Libanon omgekomen militairen kunnen ook lid zijn van onze vereniging, als buitengewone leden, vooropgesteld dat zij dat ook willen. Buitengewone leden zijn geen contributie verschuldigd.

Activiteiten

De Vereniging heeft een aantal activiteiten hoog in het vaandel staan. We doen met een groot contingent mee aan de Veteranendag in Den Haag op de laatste zaterdag van juni. We zijn aanwezig bij Dodenherdenkingen op het Ereveld te Loenen, op de kazerne te Havelte en op de Dam in Amsterdam. We zijn erbij tijdens Bevrijdingsdag in Wageningen en bij Prinsjesdag te Den Haag.

Een sportieve delegatie van de NUV doet mee aan de Vierdaagse van Nijmegen en we worden regelmatig uitgenodigd bij activiteiten van ons moederbataljon het 44ste Painbat te Havelte. Voor het komende jaar staan er ook regionale activiteiten op het programma.

Contributie

Met ingang van 1 januari 2010 bedraagt de contributie €26,- per jaar. Voorgenoemde contributie, onder vermelding van je achternaam, voorletters en registratienummer, overmaken op rekening : Rabo rekeningnummer : 1409.25.686 t.n.v. Nederlandse Unifil Vereniging IBAN: NL94 RABO 0140 9256 86 Bank Identificatie Code (BIC) RABONL2U Neer.

Dagelijks Bestuur

Voorzitter: Louis Verhoeven
voorzitter@unifilvereniging.nl
Telefoon : 030 - 637 33 64

Secretaris: Sjaak Duine
secretaris@unifilvereniging.nl
Irenestraat 9,
4811 SB Breda
Telefoon: 06 - 53 356 742

Penningmeester: Sjak Neelen
penningmeester@unifilvereniging.nl
Telefoon : 06 - 21 535 205

Overige Bestuursleden

Bestuurslid:
Activiteiten/Ceremonieel/Logistiek
Sjon Brands
activiteiten@unifilvereniging.nl
kafra721@hotmail.com

Bestuurslid:
Merchandising/Ledenadministratie/Activiteiten:
Berry Diestelhof
merchandising@unifilvereniging.nl
Telefoon : 0575 - 520 435

Bestuurslid:
Redactie (Hoofdredacteur)
Ron Lochtenbergh
redactie@unifilvereniging.nl
Rlochtenbergh@gmail.com

Bestuurslid:
Nuldelijnszorg
Erik Kuiper
erikenandrea@tiscali.nl
(zie ook pagina 20-21)

Commissies

Commissie van Beroep
Jack Boerma, Helmut Geerlings,
Jan van Halen
cvb@unifilvereniging.nl

Commissie ceremonieel
Erik van Till, Sjon Brands

Overige adressen

(ledenadministratie en adreswijzigingen)
Berry Diestelhof
De Gaikhorst 87
7231 NH Warnsveld
merchandising@unifilvereniging.nl
Telefoon : 0575 - 520 435
(adreswijzigingen alleen schriftelijk doorgeven)

Redactie Dubbel Vier
redactie@unifilvereniging.nl

Webmaster (internet)
Peter Griess
webmaster@unifilvereniging.nl
www.unifilvereniging.nl
info@unifilvereniging.nl

foto cover:

De vader van Libanonganger *Ton van Pol* plaatste dit tegeltje in 1981 in de kerkgang van de O.L.V. Onbevlekt Ontvangen kerk te Koningsbosch (Limburg). Dit als dank voor de behouden terugkeer van zijn zoon Ton uit Libanon in dat jaar. Ton is in 2010 overleden, Ton's vader overleed dit voorjaar. Na het overlijden van Ton heeft de kerk het tegeltje aan de dochter van Ton overgedragen.

van de bestuurstafel

van de voorzitter

het jaar loopt alweer naar het einde

Al weer terug blikken op alle soorten van gebeurtenissen. Gebeurtenissen bij onze vereniging, maar ook privé. Dan sta je ook weer even stil bij degenen die ons dit jaar zijn ontvallen. De trieste dingen, de donkere dagen voor kerst.

Gelukkig zijn er ook vele goede dingen gebeurd. De opzet van de Nuldlijnszorg verloopt boven verwachting. Het is niet alleen goed, maar ook uitermate belangrijk dat er zoveel mensen zijn die aan dit project werken. Dat getuigt van grote betrokkenheid bij maten en bij de Vereniging.

Betrokkenheid is een noodzakelijk onderdeel in de motor van de Vereniging. Ik ben er van overtuigd dat het steeds beter gaat en dat we voor allerlei projecten die op ons af komen steun en hulp van uit de leden krijgen. Een super goed gevoel geeft dat. Ik ben er trots op dat het Bestuur vele dingen in gang heeft gezet en dat er positieve resultaten zijn.

Persoonlijk heb ik dit jaar door familie omstandigheden niet zo heel veel kunnen doen voor de Vereniging. Begrijpelijke redenen, maar toch. Een voorzitter kan niet te vaak afwezig zijn. Daarnaast heb ik door mijn nieuwe dienstrooster 0 uur verlof.

Voor heen nam ik ongeveer 10 a 12 verlofdagen per jaar op. Dit is nu niet meer mogelijk. Ik kan mij dus niet meer voor 100 procent inzetten voor de Vereniging. En dat kan niet.

Dus moet ik helaas melden dat ik mijn voorzittersfunctie na de komende Algemene Ledenvergadering ter beschikking zal stellen. Het kan niet zo zijn dat ik vanaf april 2013 (dan stop ik met werken) pas weer voor 100% kan deelnemen aan het besturen van de Vereniging.

Jullie zullen wel begrijpen dat het mij zwaar valt om deze beslissing te nemen.

Vanaf de oprichting van de Nederlandse Unifil vereniging ben ik al betrokken bij het bestuur. Maar emotionele gevoelens moet je in dit geval uitschakelen. Het belang van de vereniging gaat voor. Ik hoop tijdens de ALV vele mensen te ontmoeten bij mijn vertrek als voorzitter. Met pijn in mijn hart.

Ik wens u allen, namens het gehele Bestuur, Fijne Feestdagen en een Gelukkig Nieuwjaar!

Louis Verhoeven

van de bestuurstafel

van de secretaris

Bronzen schild en andere onderscheidingen

Al enige tijd speelt een discussie rond het Bronzen Schild. Wij hadden beloofd rond de zomer met een antwoord te komen. Dat is niet gelukt omdat de eerste reactie van Defensie erg laat kwam. Toen we deze reactie eenmaal hadden vonden we de onderbouwing te mager en hebben we om verduidelijking gevraagd. Eind september kwam de reactie, nadat door Defensie een uitvoerig onderzoek is gedaan naar de toekenningsgronden.

Het volgende blijkt. Het Bronzen Schild is een groepswaardering, voor eenheden die zich hebben onderscheiden en kan worden vergezeld door een bijkomende waardering in de vorm van draagrecht van de speld, verlof, een excursie of een oorkonde. Dit moet expliciet worden vermeld. Dit is slechts in twee gevallen gebeurd bij specifieke operaties in een bepaalde, korte, periode, waaraan een directe betrokkenheid van met naam bekende militairen is gekoppeld.

Daarvan zijn er twee voorbeelden: de EOD in 1981 en 108 Commandotroepencompagnie in 2009. Alle andere toegekende Schilden {twee luchtafweer bataljons, twee infanteriebataljons (Nieuw Guinea) en 44 Painbat VN} kregen geen bijkomende waardering.

Bij de uitreiking van het Schild in 1983 heeft de toenmalige bevelhebber ook expliciet gezegd: "De persoonlijke herinneringsmedaille die u door de minister van Defensie is toegekend is voor u persoonlijk. Maar u moet zich realiseren dat als u al lang bent afgezwaid en als eerzaam huisvader misschien nog eens met weemoed naar uw medaille kijkt het 44^e Bataljon nog steeds bestaat". Men wilde met het Schild de herinnering bij het bataljon aan de Libanonoperatie levendig houden. Toekenning aan de individuele Libanongangers was dus overbodig omdat die hun eigen draagmedaille hadden.

Libanongangers (net als alle militairen van andere missies) hebben recht op twee medailles: de Nederlandse Herinneringsmedaille VN Operaties met de gesp Libanon 1979 en de Medaille voor

Vredesmissies van de Verenigde Naties. Gelijke monniken, gelijke kappen, dus geen discriminatie of onderwaardering.

Wat wel overeind blijft is dat Libanongangers troost mogen zijn op groepswaarderingen zoals het *Bronzen Schild 1983*, de *Nobelprijs 1988*, de *Wateler Vredesprijs 1986* en de *Wissam el Salaam 1982*. Hoewel ook deze medaille nooit door het Libanese parlement of regering officieel is toegekend.

We hebben dus geen individueel draagrecht voor deze waarderingen. Wel mogen we deze erkenningen verwerken in een eenheidsembleem. Een voorbeeld daarvan is het embleem van de Koreaveteranen. De NUV neemt dat voorbeeld nu over en ontwerpt een eigen embleem, met daarin alle erkenningen. Het is de bedoeling dit embleem te verstrekken aan de NUV leden.

Dit betekent dus ook dat het dragen van andere dan genoemde twee medailles nu moet stoppen. Net zoals andere veteranen dus twee medailles: de *Nederlandse* en de *VN medaille*.

Tenzij iemand een individuele medaille mag dragen zoals de Vierdaagse. Ik hoop dat de Libanonveteranen zo gedisciplineerd zullen zijn zich hieraan te houden. Wij, als bestuur, zullen mensen die dit niet doen hierop aanspreken. Wij hopen dat u dat ook doet, want wees nou toch eerlijk, iemand die medailles draagt die hij niet heeft verdiend is toch zielig.

Ik hoop oprecht dat, nu de Libanonveteranen zo langzamerhand de toorts gaan overnemen van de oudere veteranen, zij oog houden voor hun uitstraling. Voor mij zijn Libanonveteranen trotse, ervaren en gedisciplineerde (oud) militairen met een professionele uitstraling en geen Rambo's, operette soldaten of tikkende tijdbommen, zoals de pers ons soms afschildert.

Sjaak Duine
Secretaris NUV

In Memoriam

Op 4 november is Huub Appel overleden.

**Huub was onze webbeheerder.
Hij heeft samen met Peter Griess onze uitstekende website vorm gegeven.
Huub is tussen januari en juli 1980 in Libanon geweest,
voor zover wij na kunnen gaan als sergeant kassier bij de Staf.**

Bekend is dat hij ook vrijwilliger was als er militairen nodig waren om ingezet te worden bij een incident. Direct na Libanon is Huub door de wereld gaan trekken, door onder andere Australië, India en de Himalaya. Daarna heeft hij diverse banen gehad, voornamelijk in de ICT.

Bij zijn crematie werd hij omschreven als een
lieve, prettige echtgenoot en vader,
zoon, broer en vriend die
voortdurend op zoek was naar (intellectuele) uitdagingen.

Naast zijn werk voor de website was hij zeer recent opgeleid om te gaan functioneren als Nuldelijnszorger. Helaas kan hij dit niet meer voor ons doen.

Op 10 november is Huub gecremeerd.

Ruwweg waren er zo'n 200 treurige gezins- en familieleden, vrienden en kennissen. Op gevoelige, maar ook op humoristische wijze is stil gestaan bij het energieke leven van Huub. Zijn weduwe kent Huub nog maar zo'n vijf jaar en zijn zeer jonge kinderen die uit deze relatie zijn voortgekomen, hebben natuurlijk helemaal weinig herinneringen aan hem.

Daarom verzoekt zij iedereen die herinneringen of foto's heeft dit via een speciale website te melden:

<http://huub.appel.org/index.asp?mode=huub>

Je kunt inloggen met de onderstaande gegevens:

Gebruikersnaam: *gast*
Wachtwoord: *huub42*

Volgens mij zit zij echt niet te wachten op hoge literatuur. Een eenvoudige tekst en eventueel een foto zouden al mooi zijn.

Zij en zeker hun kinderen zullen U er zeer dankbaar voor zijn.

Louis Verhoeven

NUV activiteiten

Battlefield Tour Ypenburg 27 november

Zondag 27 november vond de NUV Battlefield Tour Ypenburg plaats. Per fiets werd een tocht gereden langs een aantal markante plaatsen van de Slag om Ypenburg 10 mei 1940. Het werd een uitdaging, windkracht 6 a 7 tegen, met stevige windstoten er tussendoor. Bovendien was het voor een aantal deelnemers, 8 in totaal allen veteranen meest UNIFILLERS, 'een tijd geleden' dat zij op de fiets zaten.

Ypenburg bij Den Haag is al sinds 1992 geen vliegveld meer en is helemaal volgebouwd als woonwijk. In mei 1940 was het een van de belangrijkste doelen van de Duitse aanval op Nederland. Zo snel als mogelijk moest het vliegveld bezet worden om van daaruit door te stoten naar het centrum van Den Haag om de Koningin en de regering gevangen te nemen.

Het zou echter anders lopen. Na de overname van het vliegveld door de Duitsers was het vliegveld aan het eind van de dag weer heroverd door onze troepen. Dit ging gepaard met durf, moed, vindingrijkheid, opoffering en verliezen. Bedacht moet worden dat een groot gedeelte van de Nederlandse troepen kort onder de wapenen was, nog niet eerder geschoten had en slechts de beschikking had over vijf patronen per wapen. De grote boosheid over de Duitse aanval heeft een rol gespeeld bij de acties rond het vliegveld.

Ypenburg is ook het verhaal van Madurodam. Er zijn er niet veel die weten dat dit feitelijk het grootste oorlogsmonument is dat Nederland kent. Opgericht ter nagedachtenis aan George Maduro, Res. 2 Lnt

der Cavalerie, RMWO 4e klasse. Met zeer veel moed en krijgstrucs heeft hij de tegenaanval geleid op Villa Dorrepaal. Hiermede werd de Duitse linie gebroken, hetgeen resulteerde in de gevangename van zo'n 70 parachutisten. Luitenant Maduro overleefde de oorlog niet; hij stierf in 1945 in concentratiekamp Dachau.

Ypenburg is ook het verhaal van Korporaal Van Oudheusden, ziekenverzorger 13e Batterij tegen Luchtdoelen, RMWO 4e klasse. Hij werd, toen hij zijn gewonden wilde beschermen, door de Duitsers zo zwaar mishandeld, dat hij in 1943 als gevolg hiervan overleed. Naar hem werd de nu nog bestaande kazerne in Hilversum (OCMGD) genoemd. In totaal zouden er 95 Nederlandse militairen sneuvelen op en rond Ypenburg.

Ondanks dat er in de omgeving veel veranderd is in de loop der jaren, zijn er toch nog genoeg plekken die herinneren aan de heroïsche strijd. Het oude stationsgebouw van het vliegveld staat er nog steeds en wacht tegenwoordig op een nieuwe bestemming. Er zijn een aantal monumenten, het monument bij het stationsgebouw, dat voor de

gevallen van de 13e Batt. Luchtdoelen en dat van de gevallen Grenadiers en Jagers. Op verschillende plekken hebben we stilgestaan bij de gebeurtenissen van die dag, 10 mei 1940. Per fiets hebben we, aanvankelijk schuilend voor een enorme hoosbui, Delft bereikt, waar we in het Legermuseum een verdiend bakje koffie hebben gedaan.

Daar staan nog een aantal stukken in de expositie, die ook werkelijk bij de Slag om Ypenburg een rol hebben gespeeld. Onder andere het 2 cm Oerlikon luchtdoelgeschut door de Calvé fabrieken bekostigd.

Stel je voor: dit zou voor ons uit Libanon zoiets zijn als: "This YP408 is proudly sponsored by Venz Hagelslag..." Met de eerste voortekenen van zadelpijn fietsten we langs de Vliet terug naar Voorburg. Het was een boeiende tocht, veel geleerd en besproken met elkaar.

Spontaan ontstonden er plannen voor een vervolg, nieuwe Tours.

Houd dus de agenda op de website NUV in de gaten!

Erik Kuiper

Even weg uit de koude van december, terug naar de bloedhitte van de 65ste Airborne wandeltocht !

we did Airborne

Het stond allang in de agenda van de website van de Nederlandse Unifil vereniging. De 65ste Airborne in Oosterbeek. Voor een aantal Unifillers een jaarlijks terugkerend evenement. Variërend van de eerste keer tot twaalf of zelfs twintig deelnames. De afstand van 25 kilometer is voor de geoefende vierdaagse deelnemers een kleinigheid. Maar er zijn ook Unifillers die beproeven nog hun kunnen, en nemen ongetraind deel als een oefening Algemene Militaire Vorming.

Blauwe baret

Op het verzamelterrein Sportpark Hartenstein in Oosterbeek was het om 9.30 uur al een drukte van jewelste en de meeste deelnemers die met het peloton het monument bezoeken waren al aanwezig.

Handjes geven. Bekende en onbekende gezichten het maakt niet uit. Je hoort gewoon bij de groep.

De blauwe baret wordt over een afstand van enkele honderden meters herkend. Ik moet eerlijk zeggen dat het bij een activiteit geen kunst is om onze groep er uit te pikken.

Om 10.00 uur vertrek. De deelnemerskaarten worden gescand en de groep beweegt zich met de massa door de poortjes naar de uitgang. Het duurt even voordat we op de openbare weg zijn en ons peloton kunnen vormen.

De groep van 16 man gaat in een ongedwongen formatie op weg naar het eerste verzamelpunt. Op het terrein staan nog enkelen mensen een laatkomer op te wachten. Als Cor er is gaan we in een geforceerde mars achter de groep aan om hen in te halen.

Eregroet

De mannen van de Unifil wandelgroep lopen in hun camobroek, zwarte laarzen en oorverdovend wit poloshirt met diverse emblemen. De overige deelnemers zijn gekleed in oud groen. Onderweg zien

we nog meer Unifillers. In burger, in blauw poloshirt en wat dies meer zij. Maar steeds herkenbaar met blauwe baret. Handje geven, praatje maken, even meelopen en weer verder om de 25 kilometer te voltooien.

Bij het monument verzamelt de groep zich. Twintig man bezoeken in pelotonsverband het monument en de begraafplaats.

Met respect wordt de eregroet gebracht en een minuut stil gestaan bij hen die gesneveld zijn voor de vrijheid van ons vaderland en Europa.

Market Garden

De Airborne Wandeltocht is een eerbetoon aan de ruim 1700 Britse en Poolse militairen die in de Slag om Arnhem het leven lieten en begraven liggen op de Airborne Begraafplaats te Oosterbeek.

Als je Oosterbeek hebt bezocht dan realiseer je dat "een brug te ver" wel een erg romantische vertolking is van de militairen die aan de operatie Market Garden hebben deelgenomen. De groep is zichtbaar onder de indruk. Geen woord wordt er gesproken. En op het smalle grindpad klinkt één harde pas, in de maat.

Oudere dames

Al gauw lossen de deelnemers op in kleine groepjes. Er zijn mensen die altijd samen lopen, er zijn mensen die zoeken toevallige deelnemers op en spreken ze gewoon aan.

Sjak Neelen

Wandelaars praten graag. En militairen zijn graag gezien en prettige gesprekspartners. Vooral met de dames wordt nog eens graag een lolletje gemaakt. Niet alleen de jonge dames hebben onze aandacht, maar ook met de oudere dames worden nogal al wat snedige opmerkingen gemaakt. Altijd netjes en het gaat niet te ver.

Soep, broodjes en fruit

De eerste stop is op een boerderij waar we nog eerder hebben gestopt. Het is met 31 graden bloedheet voor een wandeling! Twee bliken gekoeld fris zijn zo weg-gewerkt.

Niet te lang lullen maar op naar de Renkumseheideweg. Rob Lövering heeft al weer alles in gereedheid gebracht. Officieel is dit de enige UN rustplaats van de Airborne. Ze is gemarkeerd met een Unifil Vereniging

sticker tegen de beukenboom, langs de waterslang die op de openbare weg uitmondt. Soep, broodjes en fruit. Het is er allemaal. Zolang als we het ons kunnen heugen hebben Rob en zijn liefvallige echtgenote het prima voor elkaar. Dat is wel prettig geregeld zo.

Kort gebed

We doen onderweg nog een paar stops door de hitte. Op het plateau zijn de verkenners helemaal uitverkocht. Chocomel en water is wat er nog rest. Een waarachtig gemiste kans bij 34.327 deelnemers.

De laatste stop en verzamelplaats is bij de kerk. Voor veel mensen toch een herkenningpunt en een pleisterplaats in hun leven.

Ook nu. Veel wandelaars zoeken verkoeling in de schaduw van de kerk of betreden het gebouw voor een kort gebed.

Een aantal parochianen hebben een kraam met gekoelde drank en snoep. Voor deze commerciële wandeling hanteren ze erg christelijke prijzen om fris voor één euro per blik te verkopen.

Je merkt dat de warmte zijn tol eist. Ook onder de geoefende wandelaars.

Met een man of dertig wordt in rijen van twee het laatste stuk aanvaard. De gezangbundel wordt tevoorschijn getoverd. Tiny Bubbels valt goed in de smaak bij ons publiek. Applaus is er echter dit jaar niet bij. In het tweede stuk dat ten gehore wordt gebracht over Rock You is het volume van de zangers al gehalveerd. Reden voor onze voorganger in het gezang om het daarbij te laten.

Kleffe burgers rechts

Het laatste stuk van de route is erg druk, en het tempo van de groep wordt gedwongen

terug gebracht tot niveau “oude wijven lopen ook mee”.

Om 16.05 uur passeren we de ereboog bij het museum Hartenstein. Op het terrein is het militairen links en kleffe burgers rechts.

Met je deelnemerskaart de begeerde Wing of Medal ophalen en dan op naar de bier tent!

Menigeen is helemaal uitgeteld. De niet geoefende deelnemers realiseren zich dat het misschien volgend jaar toch verstandig is om een paar trainingskilometers vooraf te lopen. Je bent immers 50 en geen 18 jaar meer. Een aantal gaat direct na de tocht naar huis. Maar er zijn diverse mannen die zich het welverdiende pilsje goed laten smaken.

Met deze temperaturen waren de 25 kilometer toch echt een prestatie. Ik heb me voorgenomen om ook aan de 66ste Airborne op 1 september 2012 deel te nemen. Voor mij wordt het dan de vijfde deelname. Wellicht zie ik jou daar dan ook!

Sjak Neelen
(1981 CP 7-4)

**Bestuur
van de
Nederlandse
Unifil
Vereniging
wenst u
Prettige
Kerstdagen
en
een
Voorspoedig
Nieuwjaar**

Afgelopen oktober vond er een hele bijzondere plechtigheid plaats op 'onze' kazerne. Meer dan dertig jaar na een incident bij Qana heeft de betrokken eenheid de waardering gekregen die zij verdiende. In deze Dubbel Vier twee verslagen van de gebeurtenis. Een verhaal van een direct betrokkene over het incident, zijn beleving destijds en de plechtigheid, en een verhaal van Sjaak Duine over het onderliggende onderzoek en de reden van de uitreiking meer dan dertig jaar na dato.

eindelijk waardering voor onze inzet in Libanon

Het is 22 augustus 1979.

In de loop van de ochtend komt er, via de radio, een opdracht binnen bij de A-cie van 44 Painbat Unifil. De opdracht luidt:

“Lever steun aan een Fiji eenheid die wordt aangevallen door de PLO in de omgeving van Qana.”

Ik (Csm de A-cie) ontvang deze opdracht en samen met mijn CC gaan we over tot het samenstellen en briefen van een eenheid.

Er wordt direct een eenheid samengesteld, 1 x nekaf met MAG en 2 YP's met beman-

ning. Deze eenheid onder leiding van de plaatsvervangend Cc gaat zo spoedig mogelijk richting de post van de Fiji's.

Hier zou men opgewacht en verder geinformeerd worden. Vanaf het moment van vertrek onderhoud ik het radio contact.

Helaas is er niemand aanwezig op de afgesproken plek. De eenheid rijdt in een hinderlaag en komt direct onder gericht vuur te liggen. De eenheid neemt een verdedigende positie in en beantwoordt het

vuur. Drie leden van onze eenheid raken gewond, van wie één zeer ernstig.

De eenheid slaagt erin de gewonden in veiligheid te brengen.

Direct wordt er medische ondersteuning gevraagd. Deze komt in de vorm van een YP gewonden transport en een helikopter van een Italiaanse medische eenheid.

Ook de gewonden ondersteuning wordt direct onder vuur genomen. Gelukkig kunnen de gewonden onder dekkingsvuur worden afgevoerd.

Het vuurgevecht is bijzonder heftig. Er wordt niet alleen met handvuurwapens en mitrailleurs geschoten maar ook met RPGs. Op het moment dat de situatie nog erger uit de hand dreigt te lopen besluit de eenheid om zich over te geven.

Dan wordt ook het radio contact verbroken en kunnen wij alleen nog maar gissen wat er verder gebeurt. De eenheid wordt ontwapend, geïntimideerd, geslagen en geschopt.

Na een paar uur wordt de eenheid vrijgelaten en keren zij terug naar de Commandopost van de A-cie. Zonder hun uitrusting, zonder wapens en zonder particuliere spullen.

Hier aangekomen worden ze gedebriefed en worden er een paar Rode Ere Koorden uitgedeeld. Vervolgens gaat een ieder weer door met de opgedragen taken.

Natuurlijk is dit een zeer beknopt verslag en kan niet alles in zijn geheel gepubliceerd worden.

Deze gebeurtenis lijkt een activiteit zonder bijkomende gevolgen. Niets is minder waar. Er zijn mensen die een beschadiging hebben opgelopen zowel geestelijk als lichamelijk. De plaatsvervangend compagnies commandant is na zijn revalidatie proces in Nederland, aan de gevolgen van een ziekte overleden. Een van de soldaten heeft nog steeds last van zijn verwonding.

Na de terugkeer in Nederland was de situatie als volgt. De beroeps werden overgeplaatst en de dienstplichtigen zwaaiden af. Er was geen nazorg, geen terugkeermoment, iedereen moest alles op zijn eigen manier een plekje gaan geven.

Niemand begreep wat er toen was gebeurd of men wilde het niet begrijpen. Je kon er met niemand over praten.

2 Jaar geleden is, op voordracht van de

toenmalige bataljonscommandant de kolonel Lensink, een onderzoek gestart om deze eenheid te waarderen. Er waren heel wat hindernissen te nemen en het heeft een lange tijd geduurd.

Tot vrijdag 21 oktober 2011.

Wij werden uitgenodigd door het 44 Painfbat JWF gelegerd in Havelte. Om 12.00 uur werden wij ontvangen met koffie en een broodje. Vlak voor het begin van de plechtigheid kregen wij een uitleg wat er ging plaatsvinden. Er was heel veel belangstelling. Vanuit de Landmacht waren onder andere de Commandant der landstrijdkrachten; Inspecteur Generaal van de Krijgsmacht; de commandant van de 43 Brigade en verder nog een aantal vertegenwoordigers vanuit de organisatie aanwezig. Zo tegen een uur of één werden wij

begeleid naar de appelplaats van het 44 Painfbat JWF.

Hier stonden detachementen van de 4 compagnieën van het 44 Painfbataljon JWF en een Militaire muziekkapel van de Bereden Wapens.

De familieleden mochten in een tent plaats nemen en de mannen van “de eenheid” werden midden op de appelplaats opgesteld. De rest van de A-cie stond ook als detachement opgesteld.

De commandant Landstrijdkrachten, de Generaal Bertholee, hield een speech en memoreerde de gebeurtenissen op 22 augustus 1979.

Hierna reikte hij persoonlijk aan ieder lid van “de eenheid” de Dapperheids sculptuur met oorkonde uit. De sculptuur is een borstbeeld van een moderne soldaat met inscriptie.

De eerste die de sculptuur in ontvangst

mocht nemen was de weduwe van de overleden plaatsvervangend compagnies commandant.

Een heel bijzonder moment.

Het is de allereerste keer dat dit beeld werd uitgereikt en het is de bedoeling dat dit vaker zal gaan gebeuren.

Eindelijk is, na meer dan dertig jaar, ons werk in Libanon op een juiste en waardige manier gewaardeerd.

Rob Ancona

CSMA-cie 44 Painfbat JWF Unifil.

Fotografie : *Gerrit Kracht*

heldendaden of voorbeeldig gedrag & erkenning?

Op vrijdag 21 november vond in Havelte een sfeervolle plechtigheid plaats, als gevolg van een diepgaand onderzoek naar een ernstig incident op 22 augustus 1979 bij Qana.

Het onderzoek heeft plaatsgevonden op verzoek van de toenmalige bataljonscommandant, de kolonel bd B. Lensink.

Twee officieren, de kol bd T. Damen en de lkol bd L. Brosky, beiden infanteristen met ruime uitzendervaring, hebben het onderzoek uitgevoerd.

Ik ken beide heren goed. Louis is een jaargenoot en collega van Luchtmoebel en Theo heb ik een aantal keren opgevolgd, onder andere in Sarajevo. Goede en professionele collega's, die een integer en uitvoerig onderzoek hebben gedaan. Zij hebben met zoveel mogelijk betrokkenen gesproken.

Hieronder een bewerking van HUN onderzoek.

22 augustus 1979

Er komt er een melding van het VN Hoofdkwartier uit Naqoura dat post I.16 van Fijibatt is aangevallen door armed elements. Men vraagt om steun. Hierop besluit Dutchbatt, om een eenheid van ongeveer pelotonsgrootte van de A-Cie naar Fijibatt te sturen onder leiding van de plv cc van de ACie, de luitenant Arie de Bruin.

Men vertrekt snel naar Fiji-gebied. Als eerste de Nekaf van de Bruin, gevolgd door twee YP's.

Gevechtscontact!!!

Wanneer de Nekaf, vlakbij de Fiji post, een bocht in de weg passeert, wordt de jeep beschoten. Luitenant Arie de Bruin laat ogenblikkelijk halt houden en springt samen met zijn chauffeur achter het linkerachterwiel. De jeep bevindt zich dan ongeveer op het midden van de weg. Ook de YP's houden halt. De mannen in de Yp's duiken volgens drill onder pantser.

De kogels uit KKW-wapens suizen hen om de oren. Daarbij wordt een soldaat door een kogel geraakt aan zijn rechteronderarm, de eerste gewonde. De YP's besluiten de jeep te passeren, maar de voorste stuit na een korte verplaatsing op de hindernis (concertina) voor de Fiji-post en de YP's zijn genoodzaakt halt te houden.

Vuurpositie

De mannen stijgen onder vuur uit en kiezen positie in een greppel. Zij beantwoorden het vuur met al hun wapens. Een van de .50's blokkeert daarbij, de andere vuurt door. Door de armed elements wordt nu ook met mitrailleurs en RPGs geschoten.

Beide Yp's worden meermalen getroffen. Aangezien Arie de Bruin vastgepind zit, besluit hij om in een aantal sprongen naar de achterste YP te gaan, om van hieruit het commando te voeren.

Hij wordt echter tijdens zijn 2e sprong geraakt door vijandelijk vuur en ligt op bijna 10 meter van de achterste YP. Luitenant De Bruin wordt door twee van zijn mannen onder zwaar vuur (de kogels slaan in de directe omgeving in) in veiligheid gebracht

en verzorgd. Hij is de tweede gewonde die te betreuren is.

Tijdens het vuurcontact wordt nog een andere soldaat in de greppel geraakt in zijn onderlichaam door KKW vuur vanuit de omgeving van de Fiji post. Onder hevig vuur wordt ook hij in veiligheid gebracht door twee van zijn collega's.

Gewondenafvoer

Ondertussen zijn er dus 3 gewonden en men vraagt om een YP GWT (Gewonden-Transport) bij het bataljon.

Op de Bhp wordt snel een YP-GWT gereed gemaakt. In deze YP-GWT bevindt naast de bemanning een arts en het hoofd van de ziekenzaal van het bats. De GWT verplaatst zich naar de plaats van het incident en passeert de commandopost (cp) van de Paostcie.

Daar is op dat moment de compagniescommandant buiten de cp en hij ziet dat de YP GWT een verkeerde afslag neemt. Hij waarschuwt hierop de cp van het Bataljon en stelt voor dat hij erachteraan gaat om hen de juiste locatie te wijzen.

Dit wordt goedgekeurd. Hij neemt snel een Nekaf en rijdt er achteraan. Hij weet contact te leggen met de YP GWT en besluit om zelf mee te gaan. Hij stijgt in en men verplaatst zich linéa recta naar het gevecht. Toch kost dit tijd, want men heeft op de radio wel het vuurgevecht gehoord, maar weet niet de juiste positie en verplaatst onder pantser verder.

De YP GWT rijdt door tot het eerste voertuig en wordt ondertussen beschoten

met veel KKW en RPGs die het voertuig zowel aan de voor- als achterzijde treffen. De GWT stopt en het medisch personeel stijgt direct uit.

Als de gewonden zijn ingeladen en vastgespjt, wordt zo spoedig mogelijk verplaatst naar een heliport-oppiklocatie in de omgeving van Qana, vandaar worden de gewonden afgevoerd.

Menselijkschild en gijzelname

Het vuurgevecht neemt in intentie af en de munitie begint op te raken. Er zijn met zekerheid gewonden en/of doden gevallen bij de PLO. Die weten echter Fiji-post 1.16 in te nemen. De dreiging voor de betrokkenen wordt nu wel groot en vanuit de Batcp en Ciecpc komt dan ook de opdracht om te stoppen met vuren om niet met meer slachtoffers geconfronteerd te worden.

De PLO weet echter Fiji soldaten krijgsgevangen te maken en met de handen op hun hoofd worden zij gedwongen als schild in de richting van de alarmeenheid te lopen. Men dwingt het personeel met het gezicht op de grond te gaan liggen. Er wordt dreigende taal uitgesproken, wapens, privéspullen en uitrusting worden afgenomen.

Na verloop van tijd moet iedereen opstaan en op linie gezet. Er wordt gevraagd wie de .50 schutters waren. Een van hen stapt hierop naar voren en hij krijgt een paar ferme tikken op zijn hoofd. Verder wordt er door de groep niets gezegd en ook niemand heeft namen genoemd.

De eenheid wordt bij voortdurend bedreigd,

wapens worden tegen het hoofd geplaatst en veldflessen worden geleeagd. Men moet zich in colonneformatie opstellen en met tweeën wordt er te voet verplaatst. Het adrenaline gehalte is bij iedereen tot aan de haargrens gestegen. Met schoppen en slagen en het tussen de colonne door vuren met KKW wordt men vooruit gedreven.

Gijzeling

Na, een voor velen, enorm mentaal uitputtende tocht, komt men aan bij een groep huizen. Hier wordt men op linie gezet en persoonlijk bedreigd. Sommigen krijgen wapens tegen hun hoofd en denken echt dat hun laatste uur heeft geslagen. M.n. diegenen die apart genomen worden en met wapens worden bedreigd, hebben dit niet alleen als bedreigend maar ook als vernederend ervaren.

Ook wordt aan eenieder van de groep de vraag gesteld wie de boordschutter is van de .50 die heeft gevuld (en waarschijnlijk veel slachtoffers heeft veroorzaakt SD). Niemand antwoordt, ondanks fysiek geweld en bedreigingen. Bewonderenswaardig gedrag van de gehele groep.

Door de PLO wordt men getreiterd en eten en drinken onthouden. Na verloop van tijd komen er andere PLO strijders. Dit zijn wat oudere kerels die een andere toon aanslaan: beduidend vriendelijker. De sfeer slaat om. Kreten als 'You, friends' worden gebezigd en de stemming wordt milder. Men wordt afgevoerd naar een boomgaard waar men eindelijk wat te drinken en wat vijgen krijgt.

Na lange onzekerheid komt het bericht dat

men kan terugkeren naar eigen gebied. Het personeel kan instappen in de YP's en men verplaatst terug naar de cp van de C-ie in Yatar, waar hen een warm ontvangst te wachten staat.

Dapperheid?!

Als je dit zo leest, kan je de vraagstellen waarom deze mensen niet in aanmerking komen voor een dapperheidsonderscheiding. De onderzoekers liepen tegen twee fenomenen aan. Ten eerste het vrijwel totaal ontbreken van verslaglegging. Volgens mij is het enige dat uit die tijd is bewaard de achterpagina van de D4. Echte verslaglegging en aftermission reports vonden niet plaats. Verder spraken diverse getuigen en betrokkenen elkaar tegen en waren bepaalde zaken niet meer helemaal te reconstrueren. Omdat dapperheidsonderscheidingen terecht moeten voldoen aan een hoge mate van bewijsbaarheid en de afwezigheid van twijfel, kwam de commissie van de Koninklijke Landmacht tot de conclusie dat er geen goed onderbouwde argumenten waren voor dapperheidsonderscheidingen. Ook een commissie van Defensie kwam onafhankelijk daarvan tot de zelfde conclusie.

Maar ook kwamen beide commissies onafhankelijk van elkaar tot de conclusie dat, alhoewel hier op zich geen sprake was van dapperheid op het niveau van onderscheidingen, er wel goed en voorbeeldig gedrag is vertoond. Een voorbeeld daarvan is het onder vuur in veiligheid brengen van de gewonden. Een ander voorbeeld het feit, dat

vervolg : heldendaden of voorbeeldig gedrag & erkenning?

de Unifillers, toen men zich onder dwang had overgegeven, weigerden ondanks verbaal en fysiek geweld de boordschutter aan te wijzen die had geschoten. In die zin waren de betrokken militairen een voorbeeld voor anderen en hebben zij zich goed gedragen.

Erkenning

Op 21 oktober werd hun door de Commandant van de Landstrijdkrachten luitenant Generaal Rob Bertholee, als blijk van waardering en erkenning een beeldje uitgereikt. Het beeldje is de sculptuur van een moderne militair, met helm en Diemaco. Bertholee gaf daarbij aan dat deze Unifillers verleden en heden aan elkaar koppelen. Immers een nieuwe onderscheiding, die als eerste is uitgereikt aan militairen van een operatie uit het verleden.

De 20 mannen die erbij betrokken waren en de vrouw en zoon van de inmiddels overleden eerste luitenant de Bruin, waren zichtbaar onder de indruk van de waardering en trots. Het was voor hen een stuk erkenning.

Als je bedenkt wat zij hebben mee gemaakt bij dit incident en hun gedrag ter plekke, kan ik alleen maar concluderen dat zij de waardering volledig hebben verdiend.

En nu?

Kritische Unifillers zullen misschien denken dat het wel wat laat is. Kan ik mij voorstellen. Mijn persoonlijke mening is dat de KL omstreeks 1979 vooral een ambtelijk, bureaucratisch en amateuristisch bedrijf was. Men (en vooral de officieren en po-

litici) kon zich absoluut niet voorstellen wat geweld was, al helemaal niet dat het in Libanon kon plaatsvinden, wat dapperheid was, wat mensen bij een uitzending mee konden meemaken en hoe je dat op moest lossen. Dus kritiek op Defensie in die tijd is 100% correct, maar daar kom je niet veel verder mee.

Defensie heeft dankzij Libanon, Cambodja, Irak en Afghanistan wel iets geleerd.

Dit brengt mij op het volgende.

Als u er van overtuigd bent dat er in uw omgeving collega's waren die zich in geweldsomstandigheden voorbeeldig of heldhaftig hebben gedragen, **meldt het dan aan de NUV.**

Wij geven het door aan de commissie. Dan graag wel met de benodigde informatie, zodat de commissie gericht aan de slag kan.

De NUV staat voor zijn Leden en het bestuur zou het geweldig vinden als we uit kunnen dragen dat Unifillers voorbeeldig gedrag hebben getoond.

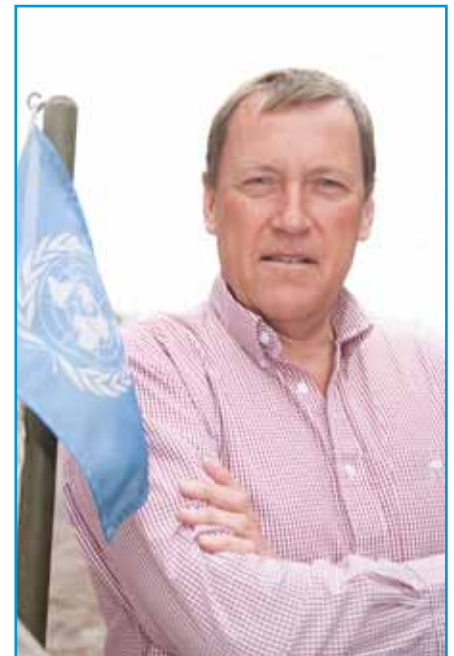
Vooraf in de pers lijkt het wel dat veteranen wandelende tijdbommen zijn of mensen die voortdurend shoppen bij zorginstellingen.

Ons imago is gebaat bij het uitdragen van de enorme inzet die wij in die tijd hebben gedaan.

Sjaak Duine

Met dank aan de collega's

*Theo Damen en
Louis Brosky*

Sjaak Duine

opstarten Regiostructuur !

Op 5 november hebben we in Vught een brainstorm gehouden over het opzetten van een regionale structuur. Voor degenen die niet helemaal op de hoogte zijn: de bedoeling is dat er naast de landelijke activiteiten ook in de regio, dus in de buurt van elk NUV lid, activiteiten worden ontwikkeld, waar hij andere veteranen en met name Unifillers kan ontmoeten.

We gaan die regionale structuur geleidelijk invoeren. We starten in **Limburg, Noord Brabant en Midden Nederland.**

Nadat we enige ervaring hebben opgedaan en als we nieuwe vrijwilligers in andere regio's vinden, kunnen we daar ook beginnen.

Het is niet de bedoeling om bestaande activiteiten van bijvoorbeeld inloophuizen en veteranencafé's na te apen, te beconcurreren of zo. De regiomensen hebben van het bestuur het verzoek (eigenlijk dienstbevel!) gekregen om zo veel mogelijk samen te werken met anderen.

Ondertussen starten we ook met de **Nuldelijnszorg.**

Het is de bedoeling dat Nuldelijnszorgers zo veel als mogelijk aanwezig zijn bij regionale activiteiten, zodat Unifillers die dat nodig hebben zo snel mogelijk een luisterend oor krijgen.

In de komende maanden gaan zij aan de slag om afspraken te maken in hun regio en activiteiten voor te bereiden. Eind februari hopen we vanuit het V-Fonds extra financiën te krijgen en weten we precies welke activiteiten we kunnen betalen. Het V-Fonds kan een deel sponsoren, maar ook van de deelnemers wordt een geringe bijdrage gevraagd.

Het NUV Bestuur heeft deze gang van zaken bedacht, voorgelegd aan de ALV, instemming gekregen en een en ander voorbereid. *Nu zijn de regiomensen aan de beurt.*

We hopen dat de NUV leden in de regio steun geven met goede ideeën en door deelname aan activiteiten.

De mannen van de regio's zijn:
Henie Berendsen (Midden - Zuid),
Frans-Wim Smits (Noord Brabant),
Guus Theissen (Limburg)
Helmut Hermans (Midden- Noord),
Rene Vrooman (Noord Brabant) en
Hugo Pieters (Limburg)

We hopen op de ALV concrete plannen vanuit de regio's te kunnen presenteren.

Sjaak Duine
Secretaris NUV

colofon

Dubbel Vier

jaargang 12, nr. 4
oplage 1000 ex.

redactie Dubbel Vier :

Ron Lochtenbergh
redactie@unifilvereniging.nl

adreswijzigingen

alleen schriftelijk doorgeven
aan secretariaat.

De Gaikhorst 87
7231 NH Warnsveld

adverteren in Dubbel Vier

neem contact op met de penningmeester
penningmeester@unifilvereniging.nl

vormgeving en druk:

studio Care Graphics, Utrecht
www.caregraphics.nl

De redactie ontvangt graag ingezonden artikelen en beeldmateriaal t.b.v. Dubbel Vier.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten en/of veranderingen aan te brengen. De redactie kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de inhoud van geplaatste stukken.

De artikelen geplaatst in dit blad behoeven niet noodzakelijk de zienswijze van het Bestuur weer te geven.

Overname van artikelen is toegestaan mits:
met bronvermelding en toezending exemplaar aan redactieadres.

**inleveren kopij
voor Dubbel Vier
nummer 1 - 2012 :**

Uiterlijk 6 februari 2011

- advertenties -

GIBO Groep Accountants en Adviseurs heet per 1 januari 2012

FLYNTH

EEN NIEUWE NAAM. EEN VERTROUWDE ORGANISATIE!

Noordhoven 19 | 6042 NW Roermond | (0475) 37 55 00
Kijk voor meer informatie op www.flynth.nl of www.gibogroep.nl

JACK SPARROW DIEMELSEE

Alle consumpties tussen
17:00 en 24:00 uur
INCLUSIEF!

Hartelijk welkom!

Het kleinschalige Nederlandse hotel en strandpaviljoen Jack Sparrow ligt schitterend gelegen direct aan de oever van de Diemelsee, een paradijs voor watersporters, wandelaars en natuurliefhebbers op slechts 3 uur rijden vanaf Utrecht. Bovendien ligt het lekker centraal naar de diverse bezienswaardigheden in het Sauerland.

Alle kamers zijn modern ingericht en beschikken over eigen badkamer, zitje en televisie met Nederlandse zenders en een balkon. Geniet van een hapje en een drankje op ons grote zonne-terras met ruim 250 zitplaatsen en een, werkelijk schitterend, droomuitzicht over het mooie stuwmeer Diemelsee!

4-daags weekend-arrangement 159,95 € p.p

4 dagen/ 3 overnachtingen ALL-INN!!

Aankomst: iedere donderdag

- Ontvangst met koffie en gebak
- Inclusief dagelijks ontbijtbuffet, lunch en een 3 gangen diner in ons schitterende panorama-restaurant.
- **Gratis** rondvaart over de mooie Diemelsee
- Alle consumpties tussen 17:00 en 24:00 uur **INCLUSIEF!**
(Bieren, Wijnen, Frisdranken, Vruchtesappen, Jenever, Apfelkorn/Korn)

5-daags midweek-arrangement 199,95 € p.p

5 dagen/ 4 overnachtingen ALL-INN!!

Aankomst: iedere zondag

- Ontvangst met koffie en gebak
- Inclusief dagelijks ontbijtbuffet, lunch en een 3 gangen diner in ons schitterende panorama-restaurant.
- **Gratis** rondvaart over de mooie Diemelsee
- Alle consumpties tussen 17:00 en 24:00 uur **INCLUSIEF!**
(Bieren, Wijnen, Frisdranken, Vruchtesappen, Jenever, Apfelkorn/Korn)

Centraal reserverings-nummer 0049-2961-97940 (NL-gesproken) www.sauerlandhotels.nl

activiteiten van de Nederlandse Unifil Vereniging in 2012 en verder

In diverse bijdragen in deze Dubbel Vier heb je al wat kunnen lezen over veranderingen in de NUV. Even daarop voortbordurend een paar opmerkingen over activiteiten in 2012 en verder.

Jaardraaiboek

We zijn druk bezig om de zaken verder op orde te brengen. Een van die maatregelen is het opzetten van een jaardraaiboek.

Daarin kan je lezen welke activiteiten de NUV in een jaar gaat doen, hoe, wanneer, waar jij je kunt aanmelden en welk tenue gepast is.

Voor de bestuursleden is het ook een checklist. Verder verwerken we de ervaringen van een bepaald jaar er in, zodat de uitvoering in het jaar daarop verbetert. Het jaardraaiboek komt zo snel mogelijk na het uitkomen van deze Dubbel Vier op de website. We nodigen iedereen graag uit om mee te denken, aan te vullen en verbeteringen aan te dragen.

Regionale structuur

We zijn druk in de slag in een paar regio's om een regionale structuur op te zetten. Als we eind februari extra geld binnen krijgen via het V-Fonds gaan de regio's activiteiten organiseren, die je ook weer in het draaiboek en op de agenda van de website kunt zien.

Daar ligt dan ook een koppeling met **Nuldelijnszorg**, want we willen er voor zorgen dat bij belangrijke evenementen, mensen die dat (even) nodig hebben, de steun kunnen krijgen van een Unifil-buddy.

Reünie

Wij zijn druk aan het nadenken over een reünie in 2014.

De gedachten gaan uit naar een **grote reünie voor alle Unifillers, ergens centraal in Nederland**.

Dit idee is niet in beton gegoten, maar we zullen tijdens de ALV hierover praten met de leden.

Samenwerken

Belangrijk is ook om te vermelden dat we druk bezig zijn om te gaan **samenwerken** met alle verenigingen van Unifillers en verenigingen en organisaties waar Unifillers een belangrijk onderdeel van vormen.

We denken daarbij zeker aan alle DICs, alle organisaties met materieel, inloophuizen, veteranencafe's, etc.

Daar zullen we in 2012 nog wel druk mee bezig zijn gezien volle agenda's.

Wij willen niet de baas gaan spelen of ze opslokken, maar kijken of we kunnen samenwerken om meer te kunnen doen voor Unifillers.

Omdat de meeste Unifillers nog een drukke baan hebben, verwacht ik niet dat we dit allemaal in 2012 zullen realiseren. Maar het zou wel mooi zijn als we in 2012 grote stappen kunnen nemen.

Sjaak Duine

PS je mist de rubriek *Haagse Praat* van Peter van der Meulen. Op de website gaan we nu alle informatie over veteranenzaken bij elkaar brengen.

oproep vrijwilligers Nuldelijnszorg

Voor het compleet maken van een landelijke dekking van Nuldelijns helpers van de NUV zijn wij nog op zoek naar vrijwilligers in de volgende regio's, die hun steentje willen bijdragen in deze vorm van kameradenhulp.

Zeeland

Randstad (Den Haag e.o.)

Kop Noord Holland (Alkmaar-Den Helder)

Overijssel - Oost

Libanonveteranen uit die regio's, die het leuk zouden vinden om dit te doen, vragen wij te reageren. Wij gaan met die kandidaten eerst een gesprek aan. Bij gebleken geschiktheid kunnen we bieden:

Training Nuldelijns helper

Een mobiele telefoon t.b.v. de buddy contacten

2 x per jaar een bijeenkomst voor de helpers (ervaringen uitwisselen, inhoudelijk)

Een onkostenvergoeding op basis van de gebruikelijke regeling hiervoor (0,19 ct/km)

Reacties gaarne richten aan de secretaris van de NUV,

Sjaak Duine : secretaris@unifilvereniging.nl

vrijwilligers Nuldelijnszorg

NAAM	PLAATS	NUV REGIO	Mobiel NUV
Kees de Brie	Joure	Friesland	06 - 28 319 729
Henk de Wit	Kiel-Windeweer	Groningen	06 - 24 145 251
Henk Baas	Almere	Flevoland / Amsterdam	06 - 24 165 835
Jos Remmen	Bergen (L)	Limburg	06 - 24 181 523
Cees van Ingen	Gorinchem	Zuid-Holland / Noord-Brabant midden	06 - 24 167 686
Hans van Lent	Arkel	Zuid-Holland / Noord-Brabant midden	06 - 28 295 477
Johannes Veltman	Lobith	Gelderland	06 - 24 165 879
Klaas Mars	Urk	Overijssel / Flevoland	06 - 28 295 533
vacature		Randstad	
vacature		Overijssel-Oost	
vacature		kop Noord-Holland	
vacature		Zeeland	

Buddy Support of Kameradenhulp nodig ?

Bel één van bovenstaande Libanonveteranen !

START Nuldelijnszorg

Nederlandse Unifil Vereniging 1 januari 2012

bijeenkomst Nuldelijnshelpers

Op De Basis in Doorn kwamen op 7 november de buddy's, de Nuldelijnshelpers van de NUV voor het eerst bijeen voor een brainstormavond over hoe van start te gaan met de reeds aangekondigde Nuldelijnszorg.

Acht man aanwezig, daarbij gevoegd Erik van Till, die heeft aangeboden vanuit zijn expertise begeleiding te willen bieden aan de helpers. Alle helpers hebben inmiddels op *De Basis* een training doorlopen. Gestreefd wordt naar een landelijke dekking, altijd iemand in de buurt en goed bereikbaar.

Wel hebben we geconstateerd dat er nog wat gaten op de kaart van Nederland zitten! (zie de oproep, hiernaast !)

Eigenlijk komt Nuldelijnszorg er op neer, dat we zorgzaam zijn naar elkaar. Nuldelijns is geen professionele hulpverlening, maar een vorm van *Buddy Support*, zeg maar de *Kameradenhulp* van ZHKH.

Het maakt natuurlijk uit dat de buddy's zelf Libanonveteranen zijn. Wanneer zorgzaam naar bezorgd gaat, moet er doorgeleid worden naar de reguliere zorg.

Dat zit in de training besloten en zo is het ook afgesproken in het beleid van het Veteranenplatform.

Belangrijk is dat we met **z'n allen** alert zijn en blijven op signalen vanuit (de Libanon)veteranen. We hebben inmiddels hiernaast bekend gemaakt wie de Nuldelijnshelpers van de NUV zijn. Waar die voor de Veteranen te vinden zijn en hoe te bereiken. In dat verband kunnen de Nuldelijnshelpers ook samen gaan opereren met

de regiovertegenwoordigers van de NUV, waar ook een eerste opzet voor is gemaakt.

De bijeenkomst van 7 november was zinvol en verliep in goede sfeer, met een overheersend gevoel van: **'Laten we van start gaan'**.

Met deze bijeenkomst is in ieder geval een start gemaakt en loopt de NUV voor wat betreft praktische invulling van **Nuldelijns Buddy Support** vooruit.

Erik Kuiper

advertenties

bestel nu de Unifil Kalender 2012

Papier creme 150 grams biotop papier
Drukwerk full color inclusief foto's
Foto's afwisselend het heden en verleden
Formaat 300 mm * 420 mm (A3)
Gebonden met spiraal om elke maand om te slaan
Formaat van de kalender dag 40 * 40 mm
Bedrukking voor en achterkant van elk blad,
7 bladzijdes
Uitgave 2011

Meeneemprijs op locatie van de Merchandise-stand
€ 13,00 of € 19,75 **via de webshop**
incl. verzendkosten

ontwerp/print Studio Care Graphics Utrecht

**Nederlands
Slapen**
Voorop in techniek en comfort

Model Mandraan, boxspring in fraaie 'strakke' stelling. Vlak of elektrisch verstelbaar.

Model Van Gogh, boxspring met afgeschuifd hoofd- en voetbord. Vlak of elektrisch verstelbaar.

Bij ons vindt u bedden voor een uitgeslapen prijs!

Wij zijn als dealer van Tempur en Norma Boxspring sterk in bedden.

WOON- EN SLAAPCOMFORT

SINDS 1932

Stadsweg 63 - 9791 KB Ten Boer - Telefoon 050-3021383

Rest In Peace

overleden Unifil collega's in 2011

(voor zover bekend bij bestuur)

† **Leo Leufgen** 5 mei

† **Ed Sledzik**, 11 mei

† **Bob Hoekstra** 21 mei

† **Ronald Wouters** 28 mei

† **Rolf Rudolf Peter Been** 12 oktober

† **Hein Raaymakers** 19 oktober

† **Nico Bonekamp** 31 oktober

† **Huub Appel** 8 november
(zie In Memoriam, elders in deze uitgave)

† **John O Malley (IRISHBATT)** 25 november

uitreiking Draaginsigne Gewonden (DIG) aan Wim de Bakker

Op 4 november werd tijdens een sfeervolle en waardige bijeenkomst bij de MDKL in Nuth (L) aan Libanonveteraan Wim de Bakker (1979) het DIG uitgereikt door

LNTGEN A. Oostendorp, de Inspecteur der Krijgsmacht (IGK). De IGK benadrukte in zijn toespraak onder meer onder welke omstandigheden de

eerste lichter Dutchbatters in 1979 hebben moeten functioneren. De bijeenkomst bij de MDKL werd goed bezocht, er was veel publiek op afgekomen, veteranen van jong tot oud en van verschillende missies.

Na de DIG uitreiking kreeg Wim van de IGK een plaquette overhandigd en kreeg zijn echtgenote een mooie bos bloemen. Bijzonder was de aanwezigheid van de UN YP408 GWT, die speciaal voor deze gelegenheid was overgebracht.

Een van de hoogtepunten was het rondje Nuth dat Wim mocht meemaken aan boord van de YP, waar hij met sigaar in de mond zichtbaar van genoot.

Meer informatie over de MDKL en de DIG uitreiking aan Wim vind je op de website www.mdkl.nl

Erik Kuiper

de Dag van de Verenigde Naties 23 oktober

Op 23 oktober werd de verjaardag van de VN gevierd, 66 jaar oud geworden. De echte verjaardag van de VN is op 24 oktober. Plaats van handeling in Nederland de Haagse Hogeschool. Na contact gezocht te hebben met de organisatie ben ik op uitnodiging met Bosnië UNPROFOR veteraan Iwan Ruedisueli, beide gestoken in oud DT met blauwe baret, compleet met emblemen en medailles naar Den Haag geweest.

Na een hartelijke ontvangst stonden we eigenlijk meteen in de picture. Want het gaat vaak op dergelijke bijeenkomsten over voedsel, water, kindersterfte, onderwijs etc.

Maar ook over vredesmissies, blauwhelmen bestaan ook al meer dan 60 jaar. Vele brandhaarden op de wereld waarvoor militairen van vele landen zijn ingezet. Er zijn op dit moment 100.000 peacekeepers actief over de hele wereld. Voor de liefhebbers van vergelijkingen: er zijn alleen al in New York 34.000 politieagenten. Dus is het aantal blauwhelmen relatief klein.

Het publiek bestond uit studenten, 20-25 jaar oud, studenten rechten, internationaal recht, internationale betrekkingen enz. Wij namen deel aan speeddate sessies.

De vragen aan ons gingen dan ook vooral over mandaten en de juridische aspecten van een missie. Hoe verhoudt zich de missie op papier tot de werkelijkheid?

We hebben deelgenomen aan een rondetafelgesprek, onder leiding van de directeur vredesmissies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Onderwerp van dat gesprek: 'Vredesmissies, effectief of niet?'

De meningen onder de toekomstige beleidsmakers liepen uiteen. UNIFIL is eigenlijk een slecht voorbeeld, want pas in 2000 voldeed Israël aan de VN resolutie uit 1978 en trok zich terug tot aan haar buitengrens. En anno 2011 zitten er nog steeds blauwhelmen in het gebied, meer dan in de 'Nederlandse UNIFILtijd'. UNICYP op Cyprus is de langstlopende VN vredesmissie op de scheiding van het Griekse en Turkse deel.

Geconcludeerd werd dat hoe moeilijk missies soms ook zijn, wegkijken en niets doen geen optie is. Gelukkig wordt 'Lessons learned' steeds meer toegepast.

Zo trainen Nederlandse militairen tegenwoordig militairen van andere landen die deel gaan nemen aan vredesmissies, aldus de directeur van BuZa. Als Nederland zelf troepen uitzendt, zal de uitvoering van het mandaat en de benodigde bewapening steeds per situatie beoordeeld worden, in ieder geval niet meer licht bewapend op uitzending.

Verder is er voor de Dutch Approach, civiel militaire samenwerking (CIMIC) steeds meer interesse. We hebben nog lang gesproken met de latere winnares van de VN jongerenvertegenwoordiger Kirty Matabadal uit Zoetermeer. Zij heeft afgesproken met ons contact te houden.

Op de infomarkt was veel info te vinden over de **VN, UNHCR, UNRIC, UNICEF, de NCDO** en de **Nationale Jeugd Raad**.

Na een broodje döner kabab op het station gingen we voldaan huiswaarts, met het gevoel dat onze aanwezigheid, de ingebrachte realiteit, bijgedragen heeft in de discussies.

De VN is 66 jaar geworden, maar kan helaas nog niet met pensioen.

Erik Kuiper

advertentie

Onze Webshop

Boordevol hebbe-dingen voor de Unifiller!
In 2011 zijn er weer een aantal nieuwe artikelen opgenomen.

Kleding t-shirts met wandelgroep logo of Netherlands 79-85 badge

Vier verschillen stickers 110x110 mm

Unifil DutchBatt Cap

Pin (die je bij je VN medaille kreeg uitgereikt)

Nieuw ! Ansichtkaarten vijf verschillende uitvoeringen

Boekenclub

Huizen van Dolende Vaders

Alleen Kinderen huilen

Auteur: Ron de Vos

Soldaat in Afghanistan

Auteur: Achim Wohlgetman

Blaauw Helm Bleus

Auteur: Ruud Vermaarse

advertentie

website NUV

Sedert het najaar van 2010 staan er steeds meer actuele berichten op de website.
Als je iets moet weten, kijk maar op de website.
De website is natuurlijk altijd actueler dan de DubbelVier die vol met goede verhalen staat.
Kijk regelmatig naar de onderwerpen :

Laatste nieuws en nieuwsflits - Maandkalender - Algemene zaken

Brandwerende deuren en rolluiken van ...

Brandwerende deuren van Indeko Holland bv. Leverbaar tot en met weerstandsklasse 4 volgens NEN 5096 ENV 1627. Gecombineerd leverbaar brandwerend conform NEN 6069, inbraakwerend volgens NEN 5096. Te leveren als: rolluik, overheaddeur, schuifdeur en draaideur.

www.indeko.nl 0162-455240

- advertentie -

www.aalberswico.nl

- * Inbraakwering
- * Kogelwering
- * Brandwering
- * Explosiewering
- * Compartimentering

 aalberswico
defence & security

27 AC Renswoude Telefoon +31(0) 318 57 14 11 | Fax +31(0) 318 57 39 07
www.aalberswico.nl | E-mail info@aalberswico.nl